

afvigende Trosbekjenderes Forhold til Staten. Det ærede Medlem talte, som om det ikke skulde være temmelig vilkaarligt, hvilke Ceremonier der fandt Sted; men lægger han da ikke Mærke til, at det i hans Forslag ikke engang er sagt, at disse afvigende Trosfunds skulle være anerkjendte af Staten? Efter det ærede Medlems Forslag skal ethvert afvigende Trosfund, som danner sig her i Danmark, det være nu Mormoner eller Muhamedanere eller hvilket som helst andet, maasse hidtil aldeles ukjendt, Samfund, have Lov til at udføre deres Ceremonier paa Kirkegaarden, enten Staten vil anerkjende dem eller ikke; men en saa vidt strakt Ret, tror jeg ikke engang, at det ærede Medlem selv ved nærmere Overveielse vil gaa ind paa, ligesom jeg er overbevist om, at den, hvis den skulde vedtages, vilde blive en stor og berettiget Hindring for Lovens videre Fremme. Derfor maa jeg endnu engang bede det ærede Thing om at forkaste Forslaget under Nr. 9. Med Hensyn til Forslaget om Færøerne anførte det ærede Medlem et Par Grunde, som jeg skal nævne. Han sagde, at Lagthinget eksisterede ikke i 1855, og som Følge deraf kunde man ikke træffe en Bestemmelse som den, han foreslaar i Loven om Sognebaandets Løsning; men det ærede Medlem har ikke set rigtig efter, thi Lagthinget blev oprettet i 1854, og derfor kunde man meget godt have truffet en saadan Bestemmelse dengang og naturligvis ogsaa i alle de senere Love og kongelige Anordninger om kirkelige Sager. Man skal lade Færøerne komme til Orde, før man afgjør deres Sager, siger han, men netop derfor har Grundloven jo ogsaa bestemt, at der skal sidde her paa Rigsdagen to Repræsentanter for Færøerne, og det naagte disse Der kun have en Befolkning af vel omtrent 9,000 Indbyggere; de danne altsaa en meget lille Valgkreds, men desiragtet ere de saa stærkt repræsenterede. Jeg ser derfor heller ingen Grund til at forandre, enten hvad Grundloven har villet, eller hvad Loven om Lagthinget har villet, men det er netop det, det ærede Medlem vil, naar han kræver, at vi skulle undtage en Lov fra at komme til Virksomhed deroppe, naagte der ikke er anført nogen virkelig Grund til at gjøre det. — Jeg

kan saaledes efter det Anførte ikke Andet end tilraade det ærede Thing at vedtage de to Vædringsforslag, som ere stillede af Udvalget i dets Helhed, men derimod forkaste alle de øvrige Forslag, der ere stillede til denne Forhandling.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der er begjært Afslutning af Forhandlingen, men der er Ingen, som har begjært Ordet. Maa jeg spørge, om Noget begjærer Ordet.

Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet for en kort Berigtigelse.

Formanden: For en kort Bemærkning tror jeg, at have de ærede Herrens Tilladelse til at give den ærede Ordfører Ordet.

Ordføreren: Den ærede Kirkeminister har nu vist mig det Sted i Kirkekommissionens Beretning, hvor det af ham omtalte Punkt findes. Det er Side 557, hvor der findes stillet et Vædringsforslag, der lyder saaledes: „Ogsaa Anvendelsen af denne Flertallets Berettigelse kan af Biskoppen, naar derved indtraadt Misbrug, paatales for ham, udsættes for en bestemt Tid“. Altsaa har den ærede Minister Ret, og haade jeg og min Sidemand have overset dette Punkt, men det er ogsaa kun fremkommet som et enkelt Vædringsforslag under Sagens 3die Behandling og findes ikke i noget af de Hovedforslag, der have været forelagte Kommissionen.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 4 af Udvalgets Mindretal (G. C. D. Müller):

Ordene „Flertallet af en Sognemenigheds stemmeberettigede Medlemmer“ i 1ste Linie forandres til: „et Antal af 50, eller i Sognemenigheder med et mindre Indbyggerantal end 600, et Antal af 25 af de stemmeberettigede Medlemmer i en Sognemenighed“.

forkastedes med 36 Stemmer mod 31.